

I sin svartale oplyste *udenrigsministeren*, at ministeriet i marts 1938 modtog en henvendelse fra Arne Munch-Petersens familie, som nærrede ængstelse for hans skæbne. Udenrigsministeriet instruerede derefter gesandtskabet i Moskva om at søge sagen oplyst, og den 25. marts henvendte gesandten sig personligt til en højtstående embedsmand i det daværende udenrigskommissariat, der lovede at iværksætte en undersøgelse og at underrette gesandtskabet om resultatet.

I løbet af 1938 og 1939 bragte gesandten under sine besøg i udenrigskommissariatet gentagne gange sagen i erindring. Under en af samtalerne i januar 1939 meddelte vedkommende embedsmand, at han mente at erindre, at det i sin tid var blevet oplyst, at Arne Munch-Petersen var udrejst fra Sovjetunionen over en af dennes sydgrænser. Under en senere samtale i marts 1939 stillede vedkommende embedsmand i udsigt, at han personlig ville søge orientering om sagen for at kunne give gesandten en meddelelse til videregivelse til familien. Kort efter meddelte en embedsmand i det russiske udenrigskommissariat gesandten, at den efter gesandtskabets anmodning anstillede undersøgelse havde givet til resultat, at Munch-Petersen ikke længere befandt sig i Sovjetunionen, og at man antog, at han var udrejst af landet.

Ved et senere stedfundet embedsmandsskifte i udenrigskommissariatet henledte gesandten i juli 1939 den tiltrædende embedsmands opmærksomhed på, at man ikke havde fået klar besked om Munch-Petersens skæbne, og vedkommende embedsmand lovede påny at lade sagen undersøge. Yderligere oplysninger fremkom imidlertid ikke fra sovjetmyndighederne.

I sommeren 1939 fik gesandtskabet fra anden side oplysninger, som kunne tyde på, at Munch-Petersen i hvert fald på dette tidspunkt endnu var i live; disse oplysninger var imidlertid af så vag karakter, at de ikke kunne danne grundlag for at foretage yderligere.

Der kom i april 1938 i den danske nazistiske presse meddelelser om, at Arne Munch-Petersen skulle opholde sig i Østrig, og lidt senere blev det berettet, at han skulle være blevet anholdt i Wien. Foretagne undersøgelser, bl. a. gennem det danske generalkonsulat i Wien, gav til resultat, at der næppe kunne ligge en realitet til grund for rygterne.

Efter at *ordføreren for forespørgerne* havde takket for denne redegørelse, opfordrede han *Aksel Larsen* til som formand for det kommunistiske parti at oplyse, hvad han vidste om sagen.